

ساخت و بررسی کارایی دستگاه نمونهبردار دیجیتالی رسوب معلق

فاطمه بزرگری بنادکوکی

عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه پیام نور
(fa_barzegar@yahoo.com)

محمد تقی دستورانی

دانشیار دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد
(dastorani@um.ac.ir)

مجید شریفی

دانش آموخته مهندسی نرم افزار و رئیس گروه فناوری اطلاعات، وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی
(magidsharify@yahoo.com)

امید بزرگری بنادکوکی

دانشجوی کارشناسی کامپیوتر دانشگاه پیام نور
(omidbarzegari@yahoo.com)

چکیده

لزوم توجه به مقوله رسوب معلق در برنامه ریزی های کلان و منطقه ای و عدم وجود پایگاه داده ای مناسب از این پدیده، باعث بروز مشکلات عدیده ای گردیده است. انتظار می رود با پیشرفت جوامع و فشار شدیدتر بر منابع طبیعی و بالطبع افزایش سیلاب ها و رسوبات ناشی از آن ها، در آینده نزدیک، الزام بیشتری برای دست یابی به ارقام صحیح تر رسوب وجود داشته باشد. لذا در تحقیق حاضر سعی شده است دستگاه نمونهبردار دیجیتالی رسوب معلق با کارکرد نوری تهیه و واسنجی آن در آزمایشگاه و شرایط طبیعی انجام گیرد، تا بدین وسیله امکان تهیه پایگاه داده ای مناسب تری از رسوب معلق برای آینده کشور و تصمیم گیران سطح کلان، فراهم گردد. کالیبراسیون آزمایشگاهی دستگاه در دو مرحله، شامل رسوبات غلیظ و رسوبات کم غلظت انجام شد. منحنی های کالیبراسیون ترسیم شده برای این مراحل، بیان گر همبستگی بسیار خوب بین عدد نوری ثبت شده توسط دستگاه و غلظت رسوب معلق می باشد. مقدار آماره R^2 برای رسوبات کم غلظت و رسوبات غلیظ به ترتیب برابر با ۰/۹۹۵ و ۰/۹۸ می باشد. آزمون صحرایی دستگاه مورد نظر نیز در رودخانه مهریز استان یزد انجام شد و نتایج بیان گر قابلیت مناسب دستگاه در اندازه گیری رسوب معلق می باشد.

واژگان کلیدی: نمونهبرداری، رسوب معلق، سیلاب، عبور نوری.

مقدمه

با پیشرفت روزافرون دنیای کنونی در تمام زمینه‌ها، نیازهای انسان نیز رو به رشد می‌باشد. این توسعه شتاب‌زده باعث گردیده است تا انسان منابع محیطی را به شکلی نامتعادل مورد بهره‌برداری قرار دهد و زمینه‌ساز تخریب محیط باشد. تخریب خاک و کاهش حاصل خیزی و آلوگی ناشی از هدررفت خاک، نمونه‌ای بارز و فرآگیر از این توسعه ناموزون می‌باشد. کمی‌سازی پدیده فرسایش و رسوب، لازمه محاسبه میزان خسارت ناشی از آن و مدیریت بهینه منابع طبیعی می‌باشد. از آنجا که بخش مهمی از فرسایش آبی در قالب بار رسوبی رودخانه‌ها قابل رویت و رصد کردن است، لذا برآورد بار رسوبی رودخانه می‌تواند پاسخ‌گوی نیازها در زمینه کمی‌سازی فرسایش باشد. بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش اعظمی از رسوب رودخانه‌ها به صورت بار معلق جابه‌جا می‌شود (رفاهی، ۱۳۸۸). به عبارتی می‌توان گفت، مهمترین حالت انتقال رسوب، به صورت رسوب معلق می‌باشد. خسارت‌های فیزیکی، شیمیایی و زیست محیطی رسوب معلق حاصل از سیلان روز به روز به ارقام بزرگتری می‌رسد به طوری که تنها در آمریکای شمالی، این رقم سالانه بالغ بر ۱۶ میلیون دلار برآورد شده است (Osterkamp و همکاران ۱۹۹۸). بنابراین هرگونه تلاشی در راستای اندازه‌گیری رسوب معلق، زمینه‌ساز بهره‌برداری بهتر و مدیریت مناسب‌تر منابع خاکی است. هم‌اکنون بیش از نیم قرن است که محققان و دانشمندان علم هیدرولوژی به‌طور ویژه به بررسی رسوب معلق رودخانه‌ها پرداخته‌اند و از این رهگذر تکنیک‌های مختلفی ظهر نموده است.

نمونه‌گیری رسوب معلق اولین بار در سال ۱۹۶۳، به صورت دستی و توسط بطری‌های مخصوص انجام شد (Edwards and MCHenry, 1999) و همکاران در سال ۱۹۶۷ تکنیک هسته‌ای را برای اندازه‌گیری بار معلق رودخانه به کار برندند که متغیر موثر در این مورد، اشعه X یا گاما بود. امروزه کمتر شاهد به کارگیری این روش هستیم و دلیل آن یکی در دسترس Salkield نبودن ماده اولیه و دیگری عدم دقت بالا در نمونه‌های سیلانی می‌باشد. نمونه‌گیر ضربه‌ای در سال ۱۹۸۱ توسط معرفی گردید. در این روش، میزان رسوب عبوری از یک مقطع با ایجاد ضربه به یک سنسور اندازه‌گیری می‌شد. البته در به کار بردن. در این روش، میزان رسوب عبوری از یک اسپکتروفوتومتر و یک منبع نوری استفاده گردید. از آنجا که دستگاه محدوده وسیعی را پوشش می‌داد، بیشتر در زمینه بررسی رسوب دریاها به کار گرفته شد، بعدها مطالعات بیشتر در مورد این دستگاه انجام گرفت، Blanchard and Leamer 1973 Choubey 1994 Ritchie and Schieb 1986 دستگاه مورد نظر، فعالیت‌هایی انجام دادند. Skinner در سال ۱۹۸۹ از تیوب لرزان برای اندازه‌گیری رسوب معلق استفاده نمود، میزان لرزش تیوب به میزان رسوب و دمای آب بستگی دارد و با داشتن دما و ثبت میزان لرزه، می‌توان میزان رسوب را اندازه‌گیری نمود. Thorne و همکاران در سال ۱۹۹۱ از وسایل صوتی جهت اندازه‌گیری پارامترهای مربوط به رسوب کمک گرفتند، میزان انعکاس صوت به عنوان یک عامل در تعیین اندازه ذرات و میزان غلظت رسوب به کار رفت. این روش برای ذرات ۶۲ تا ۲۰۰ میکرون مناسب بود. بر جسته‌ترین مشکل دستگاه صوتی، تغییر نتایج با عمق می‌باشد. به این ترتیب که در غلظت‌های بالا باید عمق را کمتر گرفت تا میزان خطأ کمتر گردد. در حال حاضر توسعه این روش در حال بررسی می‌باشد، Black در سال ۱۹۹۳ و Van Rijn در سال ۱۹۸۶ تلاش‌هایی در همین راستا داشته‌اند. Rosenberg سال ۱۹۹۴ روش OBS یا بازتاب نوری را در تعیین میزان رسوب معلق به کار گرفتند. نتایج بررسی آن‌ها نشان داد، روش مذکور بهترین نتیجه را برای ذرات ۲۰۰ تا ۴۰۰ میکرون دارد. قبله Ludwig و Hanes در سال ۱۹۹۰ استفاده از این روش را در جریان‌های گلی و ماسه‌ای فاقد اعتبار دانستند. سپس Boom و Green در سال ۱۹۹۳ با یک سری تغییراتی در سنسور مشکل نمونه‌برداری در جریان‌های گلی و ماسه‌ای را برطرف نمودند. Agrawal و Pottsmith در سال ۱۹۹۴ از روش انکسار نور لیزر استفاده نمودند که اندازه ذرات رسوب را از طریق تغییر زاویه نور برخورده تعیین می‌کردند. استفاده از این وسیله نسبتاً گران می‌باشد. Cliford و همکاران در سال ۱۹۹۵ از روش عبور نور استفاده نمودند. به این ترتیب که نور از

یک منبعی ساطع شده و به نمونه آب رسوب دار برخورد می‌کند و در طرف دیگر یک سنسور حساس، میزان نور عبوری از توده را جذب نموده که این میزان نور وابسته به میزان گل آلودگی آب می‌باشد، در این مدل نیز کالیبراسیون بین نور عبوری و گل آلودگی برقرار می‌شود.

متاسفانه در مورد کشور ما داده‌های دقیقی از خسارت‌های مربوط به این پدیده در دسترس نمی‌باشد و بین اندازه‌گیری‌ها و برآوردهای انجام شده نیز اختلافات زیادی مشاهده می‌شود. محققینی نظیر (میرابوالقاسمی و مرید ۱۳۷۴، وروانی و همکاران ۱۳۸۰، مساعدی و محمدی استادکلاته و همکاران ۱۳۸۱) در بررسی‌های خود بر این موضوع مهم تاکید دارند.

در تعدادی از ایستگاه‌های هیدرومتری موجود در ایران، برداشت نمونه‌های مربوط به رسوب معلق انجام می‌گیرد و از همین داده‌ها و داده‌های متناظر مربوط به دبی رودخانه، جهت مدل‌سازی و برآورد میزان سالانه بار معلق رودخانه استفاده می‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد، نمونه‌های برداشت شده به نحوی است که معرف جامعه رسوبی نمی‌باشد. به‌طوری‌که بررسی داده‌های ایستگاه هیدرومتری قزاقلی واقع در رودخانه گرگان‌رود نشان داد، سهم دفعات اندازه‌گیری در دبی‌های بالا و در زمان‌های سیلابی کم می‌باشد و بالغ بر ۸۴٪ نمونه‌های رسوب برداشت شده در این ایستگاه، مربوط به دبی پایه می‌باشند (محمدی استادکلاته و همکاران ۱۳۸۶) و متاسفانه، در ایران این واقعیت بر تمام نمونه‌های رسوب معلق جمع‌آوری شده در ایستگاه‌های هیدرومتری، حاکم می‌باشد (محمدی استادکلاته ۱۳۸۱، حیدر نژاد و همکاران ۱۳۸۶) و از آنجا که تا کنون کلیه روش‌های به کار رفته جهت محاسبه میزان بار معلق رودخانه‌ها به داده‌های متراکم سیلابی نیازمند است، لذا اعداد به‌دست آمده به دلیل سیستم نامناسب نمونه‌گیری از اعتبار کافی برخوردار نمی‌باشند (تلوری ۱۳۸۲، صادقی ۱۳۸۴، عرب خدری و همکاران ۱۳۸۳، پرهمت و دومیری گنجی ۱۳۸۴، بزرگری ۱۳۸۴، ذرتی پور و همکاران ۱۳۸۷).

پیشرفت‌ترین ابزار مربوط به ثبت داده‌های رسوب معلق، در ایستگاه قراقلی مستقر می‌باشد که در بهترین حالت با فواصل زمانی یک ساعتی برداشت نمونه را انجام می‌دهد (مرکز تحقیقات منابع طبیعی تهران، ۱۳۹۴) و حال آن که قسمت اعظم رسوبات مربوط به سیلاب‌های آنی و زودگذر است که در فاصله زمانی یک ساعت، گاها تغییرات غلظت قابل توجهی دارند.

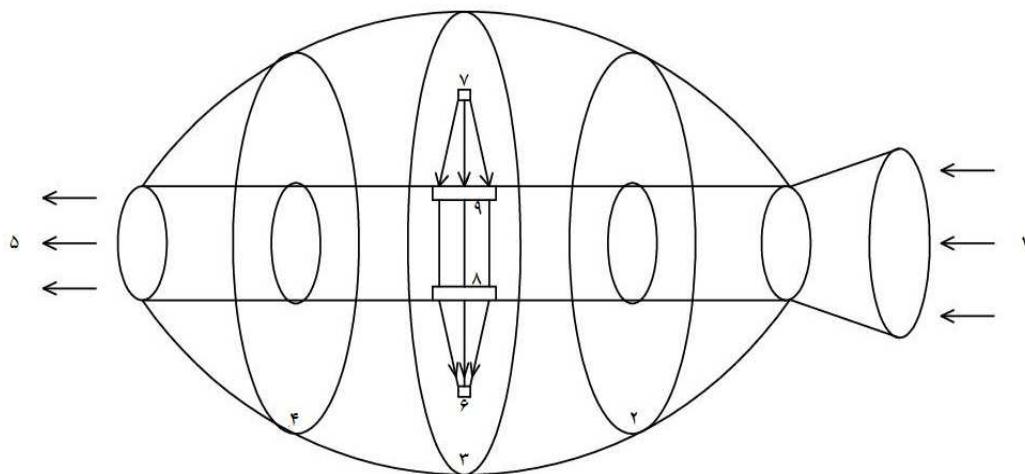
با توجه به مطالب ذکر شده که بیان گر اهمیت رسوب معلق از یک طرف و فقدان امکانات لازم جهت اندازه‌گیری آن از طرف دیگر می‌باشد، طراحی دستگاهی به منظور ثبت دیجیتالی میزان رسوب و نمونه‌گیری هوشمند، دارای اهمیت زیادی می‌باشد و می‌تواند زمینه‌ساز جمع‌آوری آمار فشرده و بسترساز مطالعات فرسایش و رسوب باشد و در سال‌های آتی بسیاری از ابهامات موجود در این زمینه را برطرف سازد. لازم به ذکر است که تفاوت دستگاه مورد بحث، با نمونه‌های مشابه موجود در دنیا، قرارگیری مستقیم دستگاه در جریان رودخانه، عدم نیاز به پمپاژ، عدم نیاز به شبکه برق شهری و پوشش دادن محدوده وسیع‌تری از جریان‌های رودخانه‌ای می‌باشد.

روش تحقیق:

به‌دلیل اهمیت مواردی نظیر لزوم اطلاع از میزان رسوب معلق در برنامه‌ریزی‌های کلان و منطقه‌ای، عدم کفایت سیستم نمونه‌برداری رسوب معلق در کشور و نیز در راستای تکمیل کار محققین قلی، دستگاه نمونه‌بردار دیجیتالی رسوب معلق در مرحله بررسی و تولید نمونه اولیه قرار گرفت.

دستگاه مورد نظر از نوع دستگاه‌های نمونه‌بردار نوری می‌باشد و بر اساس عبور نور از جریان رودخانه طراحی شده است. با این تفاوت که برخلاف سایر نمونه‌های مشابه موجود در دنیا، دستگاه مذکور در داخل رودخانه قرار می‌گیرد و نیاز به پمپاژ و هدایت جریان به خارج از رودخانه را برطرف می‌سازد. لذا به دلیل عدم نیاز به انرژی برق، در کلیه ایستگاه‌های هیدرومتری نزدیک یا دور از شبکه برق قابل کاربرد است. دستگاه مذکور شامل یک سیستم میکروکنترلر و هسته پردازش می‌باشد.

به طوری که از طریق ورودی هایی که برای سیستم تعییه شده، داده های مورد نیاز را دریافت کرده و اعداد نوری به دست آمده را در مقاطع زمانی تعریف شده، بر روی کارت حافظه ذخیره می کند (شکل ۱).

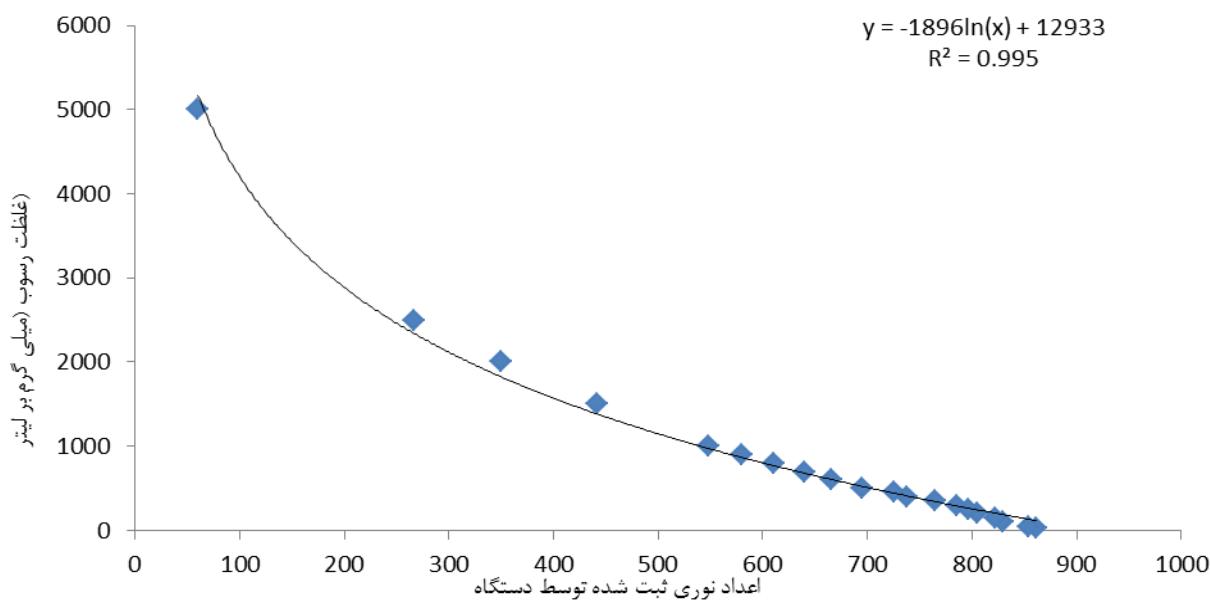
شکل ۱- نمونه بردار رسو بعلق (۱: ورود جریان، ۲، ۳، ۴: بردهای الکتریکی، ۵: محل خروج جریان، ۶: سنسور حساس به نور ، ۷: منبع انتشار نور ، ۸: شیشه های پلی اتیلنی).

به منظور تبدیل اعداد نوری ثبت شده توسط دستگاه، به معادله های مربوط به غلظت رسو ب، نیاز به معادله تبدیل یا به عبارتی منحنی کالیبراسیون (غلظت رسو ب- نور دریافتی)، می باشد. برای دست یابی به این معادله، دستگاه نمونه بردار در آزمایشگاه هیدرولیک دانشگاه یزد، مورد بررسی و کالیبراسیون قرار گرفت. طی این مرحله، رسو ب با غلظت های مختلف تهیی و به صورت جریان در فلوم برقرار گردید. سپس دستگاه در محلی در میانه فلوم مستقر و نمونه برداری خودکار آغاز گردید. از طرفی در زمان های مختلف، توسط بطری، نمونه های دستی از رسو ب برداشت و با انتقال به آزمایشگاه مورد اندازه گیری و تعیین غلظت قرار گرفت. در مرحله بعد با داشتن غلظت رسو ب به دست آمده از نمونه های آزمایشگاهی و نیز اعداد نوری ثبت شده مرتبط با آنها، نمودار کالیبراسیون در محیط نرم افزار اکسل به دست آمد. بررسی این مرحله نشان داد، دستگاه قادر به اندازه گیری غلظت های زیاد رسو بی نمی باشد به منظور رفع این مشکل و بالا بردن توان دستگاه، این بار منبع نوری و سنسور حساس به نور در فاصله کمتر از حالت قبل (یک سوم فاصله در حالت اول) قرار گرفت. باز دیگر آزمایش کالیبراسیون در آزمایشگاه هیدرولیک انجام شد. تفاوت این مرحله با مرحله کالیبراسیون قبلی، علاوه بر تغییرات در ساختمن دستگاه، در غلظت های زیادتر رسو ب عبوری از فلوم نیز می باشد. مشابه مرحله قبل، از نتایج اندازه گیری ها، منحنی کالیبراسیون ترسیم گردید.

جهت آزمون صحرا ای دستگاه نمونه بردار، رودخانه طبیعی در محل مهریز استان یزد انتخاب و با نظارت کارشناسان شرکت سهامی آب منطقه ای یزد، آزمون دستگاه در طبیعت انجام شد. در این مرحله، دستگاه مذکور به مدت سه ساعت و نیم در رودخانه نصب و با گل آلود نمودن آب، غلظت های متنوعی از رسو ب ایجاد گردید و در هر دقیقه یک نمونه رسو ب توسط دستگاه ثبت شد. از طرفی، به صورت تصادفی نیز، نمونه هایی از رسو ب در زمان های مختلف، به صورت دستی جمع آوری گردید. در نهایت اعداد ثبت شده از روی حافظه دستگاه به محیط نرم افزاری اکسل منتقل و در معادله کالیبراسیون دستگاه قرار داده شد. طی این مرحله، اعداد نوری ثبت شده توسط دستگاه به اعداد غلظت رسو ب بر حسب میلی گرم در لیتر تبدیل شدند.

یافته‌ها:

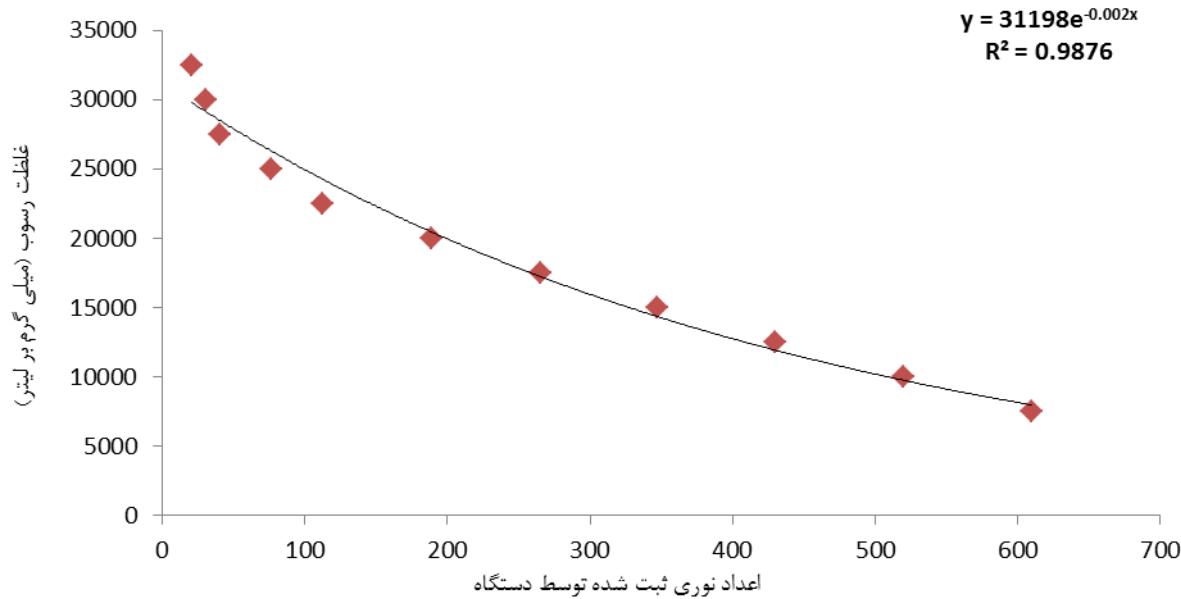
نتایج حاصل از کالیبراسیون دستگاه برای رسوبات کم غلظت (محدوده غلظت بین ۵۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، در شکل ۲ ارائه گردیده است.

شکل ۲- منحنی کالیبراسیون دستگاه برای رسوب‌های بین ۵۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر

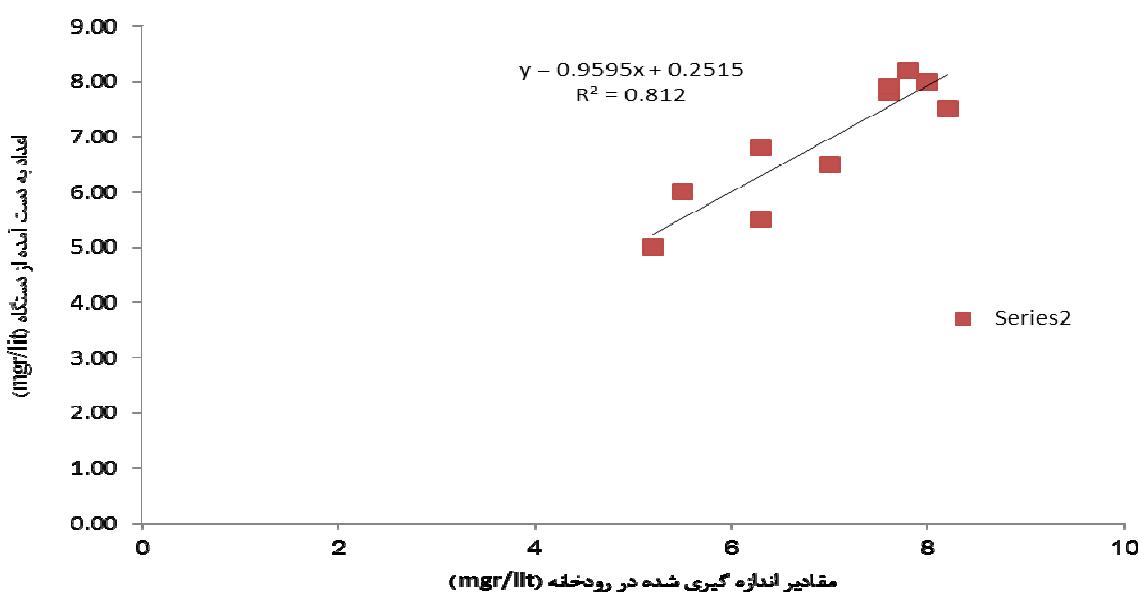
همان‌طور که از شکل ۲ پیداست، همبستگی بسیار خوبی بین نور و غلظت رسوب در بازه رسوبی بین ۵۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر وجود دارد. معادله برازش شده از نوع لگاریتمی و مقدار آماره R^2 بیش از ۹۹ درصد می‌باشد که تائید کننده همبستگی مناسب بین نور و غلظت رسوب در این بازه می‌باشد.

نتایج حاصل از کالیبراسیون دستگاه برای رسوبات غلیظ (محدوده غلظت بین ۳۵۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، در شکل ۳ ارائه گردیده است.

شکل ۳- منحنی کالیبراسیون دستگاه برای رسوب‌های غلیظ (بیش از ۳۵۰۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر)

شکل ۳ بیان گر همبستگی بسیار خوب بین نور و غلظت رسوب در محدوده بین ۳۵۰۰۰ تا ۵۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد. همان‌طور که از شکل پیداست مقدار آماره R^2 برای این محدوده بیش از ۹۸ درصد می‌باشد که معنی‌دار و قابل اعتماد است. با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و روابط موجود، می‌توان گفت، دستگاه مذکور توانایی مناسبی برای اندازه‌گیری رسوبات کم تا زیاد دارد و لذا قابلیت کاربرد در محدوده وسیعی از جریان‌های سیالابی را خواهد داشت. نتایج حاصل از کاربرد دستگاه در طبیعت در شکل ۴ ارائه گردیده است.

شکل ۴- مقایسه نمونه‌های رسوب دستی و مقادیر بدست آمده از دستگاه رسوب‌سنجد

در شکل ۴، در یک محور، غلظت رسوبات دستی گرفته شده از جریان رودخانه و در محور دیگر غلظت رسوبات قرائت شده توسط دستگاه قرار گرفته‌اند. بر اساس شکل مذکور می‌توان ادعا نمود، همبستگی بسیار خوبی بین نمونه‌های رسوب ثبت شده توسط دستگاه و نمونه‌های رسوب دستی برقرار می‌باشد. بزرگترین تفاوت بین این دو مقدار، حدود ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد که در طبیعت مقدار قابل توجهی نیست.

بحث و نتیجه‌گیری:

به‌دلیل اهمیت مواردی نظیر لزوم اطلاع از میزان رسوب معلق در برنامه‌ریزی‌های کلان و منطقه‌ای، عدم کفایت سیستم نمونه‌برداری رسوب معلق در کشور و نیز در راستای تکمیل کار محققین قبلی، دستگاه نمونه‌بردار دیجیتالی رسوب معلق با کارکرد نوری تهیه و واسنجی آن در آزمایشگاه و شرایط طبیعی انجام گردید، تا بدین‌وسیله امکان تهیه پایگاه داده‌ای مناسب‌تری از رسوب معلق برای آینده کشور و تصمیم‌گیران سطح کلان، فراهم گردد. دستگاه مورد نظر از نوع دستگاه‌های نمونه‌بردار نوری می‌باشد و بر اساس عبور نور از جریان رودخانه طراحی شده است. مواردی نظیر قرارگیری مستقیم دستگاه در جریان رودخانه، عدم نیاز به پمپاژ، عدم نیاز به شبکه برق شهری و پوشش دادن محدوده وسیع‌تری از جریان‌های رودخانه‌ای، دستگاه مورد نظر را از مشابههای موجود در دنیا متمایز می‌سازد. کالیبراسیون آزمایشگاهی دستگاه در دو مرحله، شامل رسوبات غلیظ و رسوبات کم غلظت انجام شد. منحنی‌های کالیبراسیون ترسیم شده برای این مراحل، بیان‌گر همبستگی بسیار خوب بین عدد نوری ثبت شده توسط دستگاه و غلظت رسوب معلق می‌باشد. این نتایج با تحقیقات Cliford و همکاران در سال ۱۹۹۵ هم‌راستاست. مقدار آماره R^2 حاصل از این مرحله، برای رسوبات کم غلظت و رسوبات غلیظ به ترتیب برابر با ۰/۹۸ و ۰/۹۵ می‌باشد. آزمون صحرایی دستگاه مورد نظر نیز در رودخانه مهریز استان یزد انجام شد و نتایج بیان‌گر قابلیت مناسب دستگاه در اندازه‌گیری رسوب معلق می‌باشد. به‌طوری‌که همبستگی بین نمونه‌های رسوب ثبت شده توسط دستگاه و نمونه‌های رسوب دستی آنالیز شده در آزمایشگاه، بیش از ۸۰ درصد می‌باشد که در مطالعات طبیعی عدد قابل اعتمادی است. لازم به ذکر است که نمونه‌های دستی گرفته شده از جریان‌های سیلایی در کشور بسیار ناقص و پراکنده است و در مقابل نمونه‌بردار دیجیتالی طراحی و ساخته شده در این تحقیق، توانایی جمع‌آوری نمونه‌های فشرده‌ای از رسوب معلق را دارا می‌باشد. لذا با توجه به این واقعیت و نیز دقت مناسب دستگاه در اندازه‌گیری رسوب معلق و عدم نیاز به پمپاژ و صرف هزینه‌های جانبی، استفاده از دستگاه حاضر، بسیار مقرر و می‌تواند نقص موجود در ثبت داده‌های رسوبی را برطرف سازد.

منابع و مراجع:

- برزگری، فاطمه، ۱۳۸۴، مقایسه روش‌های برآورد رسوب معلق (مطالعه موردي: حوزه قزل اوزن)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران. ۶۴ ص.
- پرهمت، جهانگیر و مسعود دومیری گنجی، ۱۳۸۴. تحلیل روابط آورد رسوب در ایستگاه‌های هیدرومتری حوزه هندیجان - جراحی. مجموعه مقالات سومین همایش ملی فرسایش و رسوب تهران، مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری کشور.
- تلوری، عبدالرسول، ۱۳۸۲، ارتباط بین میزان رسوب معلق و برخی خصوصیات حوضه در زیر حوزه‌های دز و کرخه، پژوهش و سازندگی، ۵۶ و ۵۷: ۵۶-۶۱.

۴. حیدر نژاد، محمد، سید حسن گلمایی، ابوالفضل مساعدي و میر خالق ضیا تبار احمدی. ۱۳۸۳، ارائه مدل بهینه برآورد رسوب در دو ایستگاه هیدرومتری مطالعه موردي : ایستگاه هاي هيدرومتری ورودي و خروجي سد كرج، پژوهشنامه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۲: ۵۴-۶۷.
۵. ذرتی پور، امین، محمد مهدوی، شهرام خلیقی سیگارودی، علی سلاجقه و نگار شمسالمعالی، ۱۳۸۷، بررسی تاثیر طبقه‌بندی رسوب بر بهبود روش‌های هیدرولوژیکی برآورد بار معلق رودخانه‌ها (مطالعه موردي: حوزه آبخیز طالقان)، مجله منابع طبیعی ایران، ۴(۶۱): ۸۰-۸۱.
۶. رفاهی، حسینقلی، (۱۳۸۸). فرسایش آبی و کنترل آن، انتشارات دانشگاه تهران. ۶۷۲ ص.
۷. صادقی، حمیدرضا و همکاران (۱۳۸۴). تحلیل منطقه‌ای رسوب معلق در حوزه اصفهان و سیرجان، تحقیقات منابع آب ایران، سال دوم، شماره ۳، صص ۵۱-۶۵.
۸. عرب‌خدری، محمود، شاهرخ حکیم خانی و جواد وروانی، ۱۳۸۳، اعتبار روش‌های برونویایی در برآورد میانگین رسوبدهی معلق سالانه ۱۷ ایستگاه هیدرومتری کشور. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۱: ۱۱-۱۲۲.
۹. محمدی استادکلاته، امین، ۱۳۸۱، بهینه سازی روابط بین دبی و رسوب معلق در ایستگاه‌های انتخابی رودخانه گرگان‌رود، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گرگان. ۸۳ ص.
۱۰. محمدی استادکلاته، امین، ابوالفضل مساعدي و علی حشمت‌پور، ۱۳۸۶، تعیین مناسب‌ترین روش برآورد رسوب معلق در ایستگاه هیدرومتری قراقلى رودخانه گرگان‌رود، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۴(۱۴).
۱۱. مساعدي، ابوالفضل و امین محمدی استادکلاته، ۱۳۸۱، بررسی وضعیت رسوب انتقالی و نحوه تغییرات زمانی آن در حوزه آبخیز. مجموعه مقالات نخستین کنفرانس دانشجویی منابع آب و خاک. ۱۶۲-۱۵۰.
۱۲. میرابوالقاسم، هادی و سعید مرید، ۱۳۷۴ . بررسی روش‌های هیدرولوژیکی برآورد بار رسوب معلق رودخانه‌ها، مجله آب و تکنولوژی، وزارت نیرو، سال سوم، ۳، ۵ ص.
۱۳. وروانی، جواد، علی نجفی‌نژاد و آمنه میرمعینی کره‌رودی، ۱۳۸۷، اصلاح منحنی سنجه رسوب با استفاده از روش حداقل واریانس ناریب. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۵(۱): ۱۶۱-۱۵۰.
14. Agrawal, Y.C. and Pottsmith, H.C. (1994). "Laser Diffraction Particle Sizing in STRESS." Continental Shelf Research. 14(10/11):1101-1121.
15. Black, K. P. and Rosenberg, M. A. (1994). "Suspended Sand Measurements in a Turbulent Environment: Field Comparison of Optical and Pump Sampling Techniques." Coastal Engineering. 24:137-150.
16. Blanchard, B. J., and Leamer, R. W. (1973). "Spectral Reflectance of Water Containing Suspended Sediment." Remote Sensing and Water Resources Management 17:339-347.
17. Choubey, V. K. (1994). "The Effect of Properties of Sediment Type on the Relationship Between Suspended Sediment Concentration and Radiance." Hydrological Sciences. 39(5):459-471.
18. Clifford, N. J., Richards, K. S., Brown, R. A. and Lane, S. N. (1995). "Laboratory and Field Assessment of an Infrared Turbidity Probe and its Response to Particle Size and Variation in Suspended Sediment Concentration." Hydrological Sciences. 40(6):771-791.
19. Edwards, T. K. and Glysson, D. (1999). Field Methods for Measurement of Fluvial Sediment. U.S. Geological Survey Techniques of Water-Resources Investigations Book 3, Chapter C2, 89 pp.
20. Green, M. O. and Boon, J. D. III. (1993). "The Measurement of Constituent Concentrations in Nonhomogeneous Sediment Suspensions Using Optical Backscatter Sensors." Marine Geology. 110:73-81.
21. Ludwig, K.A., Hanes, D.M., (1990). A laboratory evaluation of optical backscatterance suspended solids sensors exposed to sand-mud mixtures. Marine Geology 94, 173-179.
22. McHenry, J. R., Coleman, N. L., Willis, A. C., Sansom, O. W., and Carroll, B. R. (1967). "Effect of Concentration Gradients on the Performance of a Nuclear Sediment Concentration Gage." Water Res. Res. 6(2):538-548.
23. Novo, E. M. M., Hansom, J. D., and Curran, P. J. (1989). "The Effect of Viewing Geometry and Wavelength on the Relationship between Reflectance Data and Suspended Sediment Concentration." International Journal of Remote Sensing. 10(8):1357-1372.

24. Osterkamp, W. R., Heilman, P., and Lane, L. J., (1998). Economic considerations of a continental sediment-monitoring program: International Journal of Sediment Research, v. 13, no. 4, p. 12-24.
25. Ritchie, J. C. and Schiebe, F. R. (1986). "Monitoring Suspended Sediments with Remote Sensing Techniques." Proceedings of workshop: "Hydrologic Applications of Space Technology." IAHS publication no. 160.
26. Salkield, A. P., LeGood, G. P., and Soulsby, R. L. (1981). "Impact Sensor for Measuring Suspended Sand Concentration." Conference On Electronics for Ocean Technology, Birmingham, England.
27. Skinner, J. V. (1989). "Model-B Sediment-Concentration Gage: Factors Influencing its Readings and a Formula for Correcting its Errors." From "A Study of Methods Used in Measurement and Analysis of Sediment Loads in Streams." U.S. Army Engineer District St. Paul, Minnesota.
28. Thorne, P. D., Vincent, C. E., Hardcastle, P. J., Rehman, S., and Pearson, N. (1991). "Measuring Suspended Sediment Concentrations Using Acoustic Backscatter Devices." Marine Geology. 98:7-16.
29. Van Rijn, L. C. (1993). Principles of Sediment Transport in Rivers, Estuaries and Coastal Seas, Aqua Publications, Amsterdam.
30. Van Rijn, L. C. and Schaafsma, A. S. (1986). "Evaluation of Measuring Instruments for Suspended Sediment." International Conference on Measuring Techniques of Hydraulics Phenomena in Offshore, Coastal & Inland Waters. London, England: April 9-11:401-423.